

hvordan forhandlingerne med Kommunernes Landsforening går.

Til fru Karen Klint vil jeg sige, at gode råd vil vi altid gerne have, og jeg lytter også. Jeg har også givet udtryk for, at i morgen på KL's delegeretmøde vil jeg selvfølgelig lytte til, hvad der bliver sagt. Det gør jeg altid. Jeg har også tidligere givet udtryk for, at jeg har stor respekt for de kommunale parter.

Men altså én ting er, hvad der bliver sagt til avisen, en anden ting er, hvad der bliver sagt, når man sidder ved forhandlingsbordet, og når man mødes med parterne. Det er jo der, tingene skal komme op.

Nicolai Wammen (S):

Det, der er lidt fortvivlende, når man hører ministerens argumentation, er, at man fortæller om alle de gode tiltag, man synes, man har iværksat, men samtidig totalt og aldeles uge efter uge vender det døve øre til de mennesker, der skal udføre løfterne, skal give den pleje og omsorg, skal undervise børnene i vore skoler, skal passe dem i daginstitutionerne, skal have nogle sygehuse, der fungerer.

Kl. 18.10

Om den kritik, der kommer derfra, bliver der bare sagt: Jamen det er jo det, vi er vant til, og det er det rituelle, og vi får nok nogle gode forhandlinger, tjuhej hvor det går.

Det er ikke nok at sige, at man nok skal prøve at finde en god løsning, hvis ikke man forholder sig til det, der er det helt afgørende, nemlig at vi forud for Kommunernes Landsforening har den hårdeste kritik, der er rettet mod nogen regering i mands minde, fordi den løber fra sine løfter samtidig med, at den sender regningen videre til kommuner og amter.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg bliver simpelt hen nødt til at sige, at jeg synes, det her er under lavmålet, for nu er det jo sådan, at vi selvfølgelig lytter til den kritik, der kommer. Vi lytter selvfølgelig til de ønsker, der kommer.

Vi har sådan set lyttet til de mange borgere, der stod og sagde, at nu var de trætte af at stå på en venteliste for at komme på sygehuset. Vi var trætte af at høre på de ældre, der var utilfredse med den hjemmehjælp, de fik, og vi sagde derfor, at nu skulle vi prøve at lave et friere valg, så man kunne stemme med fødderne og vælge sig nogle andre. Derfor har vi tilført milliarder til de områder.

Det var noget, som man ikke formåede under den socialdemokratiske ledede regering. Og der må jeg bare sige: Jeg tror, vi lytter mere, end den tidligere regering nogen sinde har gjort, hvor man skulle til at gå ud og holde folkehøringer, og hvad ved jeg.

Og så er der det her med forhandlingerne med kommunerne osv., og der ved vi også godt, hvordan retorikken er op til de forskellige ting her. Det betyder ikke, at det ikke bliver taget alvorligt, men jeg vil nu sige, at jeg tager det mere alvorligt, hvad der bliver sagt, når man sidder over for hinanden i en forhandlingssituation, end den teatertorden, der nødvendigvis er i pressen inden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2664

24) Til socialministeren af:

Ole Stavad (S):

»Hvordan vil ministeren sikre, at ældre i de hårdest trængte kommuner ikke fortsat skal udsættes for forringelser på baggrund af den stadig strammere økonomiske politik, regeringen lægger op til?«

Socialministeren (Henriette Kjær):

Endnu en gang i dag vil jeg gerne henviser til svar til fru Sandy Brinck fra sidste onsdag: Der er en vækstramme i de offentlige budgetter på 0,7 pct. i 2004, og derfor er der også et råderum til vækst.

Så vil jeg gerne understrege, at regeringen prioriterer de ældre højt. Det er også derfor, at vi i 2002 og 2003 har givet 500 mio. kr. til et generelt løft på ældreområdet. Og de 500 mio. kr. vil ligeledes blive givet til kommunerne i årene fremover.

I 2002 og 2003 er pengene blevet fordelt efter et demografisk kriterium, og det vil de blive ved med, indtil udligningsreformen er på plads. Det sikrer, at de kommuner, der har de fleste og de ældste ældre, også får flest penge.

Ole Stavad (S):

Jeg kan forstå på ministeren, at hun siger, alt er godt. Jeg kan forstå på ministeren, at hun siger, at når det er sådan, man møder ældreorganisationer, og når man møder kommunalpolitikere, der er dybt bekymrede over den udvikling, vi er inde i, og når vi ser budgetterne for 2003, hvor vi